

Krautauer Zeitung.

Nr. 20.

Donnerstag den 25. Jänner

1866.

Die "Krautauer Zeitung" erscheint täglich mit Ausnahme der Sonn- und Feiertage. Vierteljähriger Abonnementss-

Preis für Kraut 3 fl., mit Verlängerung 4 fl., für einzelne Monate 1 fl., resp. 1 fl. 25 Mrt., einzelne Nummern 5 Mrt.

Redaction, Administration und Expedition: Grod-Gasse Nr. 107.

Annoncen übernehmen die Herren: Haasenstein & Vogler in Frankfurt, Berlin, Basel, Hamburg und Wien, und Herr Herzog in Lemberg.

Gebühr für Insertionen im Anzeigblatt für die vierseitige Petitsz. 5 Mrt., im Anzeigblatt für die erste Ausgabe 5 Mrt., für jede weitere 3 Mrt. Stempelgebühr für jede Einschaltung 30 Mrt. — Inserat-Bekanntungen und Gelder übernimmt Carl Budweiser. — Zusendungen werden franco ertheitet.

X. Jahrgang.

25. Jänner

Amtlicher Theil.

Se. f. f. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 8. December v. J. allernächst zu gesetzen gegeben, daß der f. f. Kämmerer Conte Savino Giorgi das Comandeurkreuz des kaiserlich mexicanischen Guadalupe-Ordens; die Gräfin Francesca Giorgi, geb. Baronin Weingarten, den f. f. mexicanischen San-Carlos-Orden; der Vorstand des f. f. botanischen Cabinets Dr. Eduard Fenzl das Offizierskreuz des Guadalupeordens und der Vorstand des f. f. mineralogischen Cabinets Dr. Moritz Hörmann das Ritterkreuz dieses Ordens annehmen und tragen dürfen.

Das Finanzministerium hat die Nähe der f. f. Börsenkammer in Wien: Simon Winterstein, Anton Hartke, J. M. Böwensholz, Gustav Eyskorn, J. B. Bauer und Joh. Ribarz, nach Ablauf der gesetzlichen Dauer ihres Amtes auf weitere drei Jahre in ihren Funktionen als f. f. Börserräthe bestätigt.

Nichtamtlicher Theil.

Der Epilog zur französischen Thronrede.

* Das dem französischen gesetzgebenden Körper vorgelegte Exposé über die Lage des Kaiserreiches wird uns vom Telegraphen tropfenweise zugewiesen. Zuerst kam Italien, Tunis und Mexico, dann die Elbherrschaftshüter-Frage und schließlich die in Florenz übernommene Vermittlung betreffend den Abschluß eines Handelsvertrages an die Reihe. Das Actenstück ist von großer Wichtigkeit, es ergänzt und erläutert die Thronrede. In Bezug auf Italien wird das Geldarrangement mit Rom als dem Abschluß nahe bezeichnet und von der Ausführung der September-Convention mit größerer Bestimmtheit als in der Thronrede gesprochen. Von Tunis war in dieser die Rede nicht gewesen. Was über Mexico gesagt wird, schwächt die Bedeutung der betreffenden Stelle der Thronrede nicht unwesentlich ab, denn sie rückt die Räumung wieder in eine ferne, unbestimmte Zukunft. Ein gleiches gilt von der Herzogthümer-Frage. Stattdes unbedingten Neutralität wird der Wiener Frieden, aus dem Preußen die weitgehendsten Rechte zur Ausführung seiner Pläne ableitet, als provisorisch bezeichnet und der Wunsch ausgesprochen, die ganze Frage in einer den von Frankreich oft bekannten Art und Weise der Entwicklung zu führen. In Bezug auf die Ausarbeitung eines besseren Einvernehmens zwischen Wien und Florenz sagt das Exposé: Die Handelsinteressen können zwischen Österreich und Italien die Idee von Arrangements zur Geltung bringen, welche, indem sie die nachbarlichen Beziehungen verbessern, in der Zukunft den Weg zur Annäherung eröffnen könnten. Die französische Regierung wird immer geneigt sein, Bemühungen zu diesem Zweck zu fördern, und sie hat den beteiligten Parteien wissen lassen, daß ihre guten Dienste ihnen im voraus gesichert seien.

Obgleich wie erwähnt die auf Mexico Bezug nehmende Stelle nicht resignirt lautet als jene der Thronrede, scheint doch so viel festzustehen, daß der Kaiser & Napoleon die Anerkennung des Kaiserreiches nicht unter jene französische Interessen rechnet, welche er durch Entsendung seiner Truppen wahren wollte; er erklärt, er habe nicht beabsichtigt, monarchische Proselyten zu machen. Prähnauer kann das Streichen der französischen Flagge vor der dem Republikanismus in America günstigen Monroe-Doctrine nicht bezeichnen. Nordamerika wird das Kaiserthum Mexico nun und nimmer anerkennen. Die Mexico betreffende diplomatische Correspondenz, die jüngst dem amerikanischen Congresse vorgelegt wurde, läßt keinen Zweifel darüber. Im Juli des vorigen Jahres machte die mexicanische Regierung durch Vermittlung des französischen Gesandten in Washington den Versuch, die Anerkennung des Kaiserreiches durch die Union zu erhalten.

In der "Glocke" finden wir folgende beachtenswerthe die Räumung Mexico's betreffende Andeutung: Es wird, schreibt das offiziöse Blatt, wohl kaum einen Zweifel unterliegen, daß die Sprache, welche die Vereinigten Staaten in Paris geführt, den Entschluß zur Rückberufung der französischen Truppen aus Mexico wesentlich gefördert, obwohl man auf der andern Seite nicht außer Acht lassen darf, daß diese Rückberufung und der Zeitpunkt derselben schon durch den mit dem Kaiser — damals noch Erzherzog — Maximilian in Miramare geschlossenen Vertrag vorgesehen war. Mag indes unter den gegebenen Umständen die Räumung Mexico's sich früher vollziehen, als es vielleicht schon der Fall gewesen wäre, so sind doch auf der anderen Seite die bündigsten Befürchtungen des Kaisers der Franzosen vorhanden, daß er auch nicht die kleinste Truppenabtheitung zurückziehen werde, wenn der Kaiser von Mexico ihm eine etwa entgegenstehende bestimmte Verpflichtung nicht ausdrücklich erlaßt, und daß er, so lange noch eine einzige französische Fahne auf mexicanischem Boden steht, jeden Angriff auf Mexico von Außen her als Hauptfeind der von der Unions-Regierung ausgesprochenen Ansichten, seitdem der Versuch gemacht wurde, in Mexico den Kaiserthron zu errichten. Die Vereinigten Staaten betrachten diesen Versuch noch immer als unzulässig und unpraktisch, weil sie nicht

daran denken in die Compromittirung einer Situation zu willigen, die sie früher selbst angenommen hatten. Die Union werde weder jetzt noch später eine politische Institution in Mexico anerkennen, die einen Gegenjahr zu der republikanischen Regierung bildet, mit welcher die Union so lange freundliche Beziehungen unterhalten hat. Am 30. November schreibt Frankreichs Einwilligung nicht erlangt habe. Mit Bigelow, daß er Herrn Drouyn de Lhuys Mittheilung von obiger Depeche gemacht habe. Drouyn bemerkte, daß diese Depeche nicht geeignet sei, ihn zu befriedigen. Unter dem 16. December schreibt Seward an Bigelow, der Präsident wünsche, daß Frankreich respektvoll unterrichtet werde: 1. daß die Union es lebhaft wünscht, eine aufrichtige Freundschaft mit Frankreich zu unterhalten; daß aber 2. diese Politik gefährlich bedroht sei, so lange Frankreich nicht anerkannt, daß die fremde Intervention und die Vemühungen, auf den Ruinen der Republik eine fremde Monarchie zu errichten, aufhören müssen. Die Union werde den Kaiser Maximilian nie anerkennen und selbst nach dem Rückzug der französischen Truppen nicht. Ein vom 18. October datiertes vertrauliches Schreiben Drouyns an Montholon erneuert die Versicherung, daß Frankreich bereit sei, seine Truppen zurückzuziehen, sobald als die Verhältnisse erlauben. Frankreich will ohne die geringste Verzögerung die Grundlagen einer Verständigung mit dem Cabinet von Washington annehmen. Was es von der Union verlangt, ist eine Garantie dafür, daß letztere nicht die Absicht habe, die Consolidirung der neuen Ordnung der Dinge in Mexico zu hindern und die wünschenswerteste Garantie wäre eben die Anerkennung des Kaiserreiches durch die Union. Am 6. December schreibt Seward an Montholon: Nach einem nochmaligen Überblick über alle Thatsachen ist der Präsident befriedigt von der Versicherung, die Sie uns über die guten Absichten des Kaisers gegeben haben. Nichtdestoweniger bedauere ich, Ihnen mittheilen zu müssen, daß die von dem Kaiser gestellte Bedingung dem Präsidenten unannehmbar erscheint. Das höchste, was die französische Regierung zu erreichen vermöchte, ist, daß Nordamerika sich Mexico gegenüber passiv verhalte. Londoner Berichte zufolge soll auch zwischen Frankreich und den Vereinigten Staaten ein geheimes Abkommen über Mexico zuwege gebracht worden sein, dessen Wefheit darin besteht, daß Kaiser Napoleon sich verpflichtet, seine Truppen nach Ablauf eines bestimmten Termins heimzuberufen, wogegen die Regierung der Vereinigten Staaten sich jeder gewaltsamen Einmischung in die mexicanischen Angelegenheiten enthalten werde. Über den Räumungstermin lauten die Angaben verschieden, nach den einen ist er auf ein Jahr, nach Anderen auf zwei Jahre festgestellt, die Sache selbst soll zwischen dem Kaiser und Herrn v. Bigelow persönlich abgemacht und außer Herrn Drouyn kein Anderer, auch die Minister nicht, in die Details des Arrangements eingeweiht worden sein. Bon Herrn Drouyn de Lhuys soll die Frage angezeigt werden sein, ob Johnson und Seward die Macht haben werden, den Kongress zu beruhigen, wenn dessen Interventionslust dringend werden sollte; die Antwort lautete, wie es heißt, sehr zuversichtlich dahin, daß der Kongress in auswärtigen Angelegenheiten der Weisheit und Erfahrung des Staatssekretärs volles Vertrauen schenke, und daß das Volk der Vereinigten Staaten zu großen Opfern bereit sei, um die alten französischen Beziehungen zu Frankreich ungestört zu erhalten.

In der "Glocke" finden wir folgende beachtenswerthe die Räumung Mexico's betreffende Andeutung: Es wird, schreibt das offiziöse Blatt, wohl kaum einen Zweifel unterliegen, daß die Sprache, welche die Vereinigten Staaten in Paris geführt, den Entschluß zur Rückberufung der französischen Truppen aus Mexico wesentlich gefördert, obwohl man auf der andern Seite nicht außer Acht lassen darf, daß diese Rückberufung und der Zeitpunkt derselben schon durch den mit dem Kaiser — damals noch Erzherzog — Maximilian in Miramare geschlossenen Vertrag vorgesehen war. Mag indes unter den gegebenen Umständen die Räumung Mexico's sich früher vollziehen, als es vielleicht schon der Fall gewesen wäre, so sind doch auf der anderen Seite die bündigsten Befürchtungen des Kaisers der Franzosen vorhanden, daß er auch nicht die kleinste Truppenabtheitung zurückziehen werde, wenn der Kaiser von Mexico ihm eine etwa entgegenstehende bestimmte Verpflichtung nicht ausdrücklich erlaßt, und daß er, so lange noch eine einzige französische Fahne auf mexicanischem Boden steht, jeden Angriff auf Mexico von Außen her als Hauptfeind der von der Unions-Regierung ausgesprochenen Ansichten, seitdem der Versuch gemacht wurde, in Mexico den Kaiserthron zu errichten. Die Vereinigten Staaten betrachten diesen Versuch noch immer als unzulässig und unpraktisch, weil sie nicht

Krautau, 25. Jänner.

Die "Gazette" meldet und zwar diesmal nicht aus den österreichischen Quellen, für die er sehr bestige Artikel gegen Österreich, speziell gegen die Wiener Blätter. In dem ersten wird Österreich erthalten, dem hl. Vater Abbote zu thun, worauf er vorgeworfen, daß es seit 1850 fünf Mal ein Bündnis mit Frankreich gegen Preußen gesucht und nur zu machen, da die russische Regierung die diplomatischen Beziehungen nicht erlangt habe. Mit dem römischen Stift wollten die österreichischen Wiener Organe den Correspontenten des "Gazetas" zu folge soll zum Vermittler zwischen dem Repräsentanten des Kaisers und dem hl. Vater ein inniger Freund Meyendorffs und großer Gunstling des Papstes, der Herrscher im Reiche der Harmonie Monsignore Liszt aussersehen. Die Sache wird drosslig.

Nach Berichten aus Christiania 19. d. hat das Storting den Vorschlag über jährlich abzuhaltenen Storthings mit einer Majorität von nur 2 Stimmen verworfen.

Dänische Blätter haben behauptet, Dänemark habe keine Schritte zu Gunsten des Königs Georgs bei den Schutzmächten Griechenlands gethan. Von offiziellen Schritten, schreibt ein Pariser Correspondent der "N. P. Z.", war freilich nicht die Rede, ich kann Ihnen aber aus der allerfiesersten Quelle mittheilen, daß die Prinzessin von Wales bestürmt worden ist, ihr Möglichstes in dieser Angelegenheit bei dem alten Earl Russell zu thun. Wie dem "Fremdenblatt" aus Athen gemeldet wird, soll König Georgios selbst nach dem am griechischen Neujahr bei Hofe stattgehabten offiziellen Gala-Diner, zu welchem alle dort accrediteden fremden Gesandten, die Minister und Großwürdenträger geladen waren, die Gelegenheit benutzt haben, sich in einzelnen kleinen Gesprächen zu äußern, er ehrte und schätzte seinen Vater, den König von Dänemark, als Sohn zwar sehr hoch, räume ihm aber als König der Hellenen nicht das Recht ein, sich in seine Angelegenheiten zu mischen; er könnte daher nur dessen Schritte in London wegen einer eventuellen Intervention der Schutzmächte in Griechenland mithilflichen.

Die projectierte Gesundheits-Conferenz in Constantinopel dürfte nicht geringe Mühe haben, sich zu organisieren. Die Türkei erblickt darin eine Einigung in ihre Souveränitätsrechte und will daher von einer Bekleidung von Diplomaten nichts hören. Schon jetzt, heißt es, sind daraus einzelne Piratengefechte entstanden, die den Abschluß der Sache erschweren könnten und man dürfe, wird angedeutet, nicht darüber erstaunen, wenn über kurz oder lang England und Frankreich Maßregeln auf eigene Faust ergreifen würden, um einem erneuten Ausbruch der Seuche in Ägypten und Mecka für nächstes Frühjahr vorzubeugen. Leider soll in Djedda aufs Neue die Cholera mit Heftigkeit ausgebrochen sein.

Mit der rumänischen Klostergüterfrage will es noch immer nicht recht vorwärts gehen. Darüber beschwert sich auch der Vertreter des Fürsten Cusa, indem er betont, es würde, wie es scheint, absichtlich vermieden, auf das Meritorische der Sache, den Ausgleich im Entschädigungswege zu erzielen.

Ein "Gazette" in Constantinopel, schreibt man dem "Fremdenblatt", glaubt man, es stecke dahinter russischer Einfluß, indem Russland dem Vertreter des Patriarchen bei jener Commission den Rath ertheilt, den Gegenstand durch Formfragen in die Längen zu ziehen; dadurch würde Zeit gewonnen, und wer wisse, ob nicht mittlerweile günstige Ereignisse eintreten könnten, in Folge deren die ganze Angelegenheit auf den ursprünglichen Standpunkt zurückgeführt würde.

Der Agent des Kaisers Marimtan, welcher nach Washington gekommen ist, um die Anerkennung des Kaiserreichs von Seiten der Vereinigten Staaten zu erlangen, ist der österr. Offizier Graf Baud (Zach). Mit den Fortschritten, welche sein früherer Agent, Sennor Dobaldo, bei der Washingtoner Regierung gemacht hat, ist der Kaiser sehr unzufrieden gewesen und soll ihn in Ungnaden zurückberufen haben.

Der "Tempo" enthalt einen Protest der Pariser Consuls der chilenischen Republik gegen die Behauptung der "Patrie", daß die Chilenen ihre Siege unter britischer Flagge erfochten. Er deutet an, daß dieses eine infame Lüge sei und die Chilenen die Spanier unter chilenischer Flagge geschlagen. Das Fazit soll dennoch richtig sein.

Der Bassutokrieg ist noch nicht zum Schlusse gediehen. Die (holländischen) Bewohner des Oranienstaates (die Boers), die sich als sehr mittelmäßige Soldaten bewiesen haben, scheinen ihre Rache von einem Ersatz einer neuen Encyclista bevorstehen. Der Papst gedenkt seine Missbilligung über die Vorfälle auf dem Gebiete der Kirche, als da sind: Die Einführung der Civilie in Italien, die Anerkennung Italiens durch Spanien und Bayern, die Schwierigkeiten der Concordatsverhandlungen mit Mexico und vergleichbar mehr in der Encyclista anzusprechen. Landen abgesunken hatte, so daß die Hoffnung der

Amtsblatt.

Kundmachung. (86. 2)

Das k. k. Landesgericht Linz hat Kraft der ihm von Sr. k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt bezüglich der bei Joseph Schmid, Buchdrucker in Linz, verlegten Druckschrift: "Die Poszna", Postbüchel für das Jahr 1866, Linz 1866, zu erkennen befunden:

Der Inhalt des in der genannten Druckschrift enthaltenen Aufsatzes „a propos“, welcher Seite 20 beginnt und auf der Seite 21—24 fortgesetzt ist, begründet das nach § 516 St. G. B. strafbare Vergehen gegen die öffentliche Sittlichkeit, die weitere Verbreitung dieses Artikels werde nach § 36 des Preßgesetzes vom 17. Dezember 1862 verboten und es seien die mit Beschlag belegten Exemplare dieses Postbüchels gemäß § 37 des Preßgesetzes zu vernichten.

3. 268. Edikt. (85. 2-3)

In Gemäßheit des § 87 des Gesetzes vom 4. Oktober 1850 (Landesgesetz und Regierungsbuch vom Jahre 1851, I. Stück Nr. 1) werden hiermit alle diejenigen, welche auf die oben in der Grundmatrikel vom Jahre 1820 auf Johann Rak eingetragene, in Borowa, Bezirk Wojnicz sub Nr. 23 liegende Rustikalwirtschaft sub rep. Nr. 27, bestehend aus den top. Zahlen 207/234, 208/235, 212/238, 214/240, 215/241, 216/242 und 218 alt/244 neu im Flächenmaße von 37 Joch 509 $\frac{1}{6}$ Quadratlauster, jedoch nach Abtrag der sich im Besitz des Franz Krukowski befindlichen Gebäude Nr. 23 und 12 Joch 961 Quadratlauster Gründes, somit auf den Rest des Grundes von 24 Joch 1148 $\frac{1}{6}$ Lauster Anspruch haben, aufgefordert, binnen 3 Jahren, d. i. bis 24. Jänner 1869 diese Ansprüche gegen den Grundentlastungs-Fond für das Verwaltungsgebiet Krakau von Galizien, beziehungsweise gegen die k. k. Finanzprocuratur in Krakau in Vertretung dieses Fonds bei dem Krakauer k. k. Landesgericht geltend zu machen, indem sonst nach Verlauf dieser Frist, die obigen Grundstücke im Wege der öffentlichen Versteigerung veräußert und der Kaufschildung für den Grundentlastungs-Fond eingezogen werden wird.

Bon der k. k. Grundentlastungs-Fonds-Direction für das Verwaltungsgebiet Krakau von Galizien.

Krakau, am 23. Jänner 1866.

Edikt.

Na podstawie prawa indemnizacyjnego z dnia 4 października 1850 (Dziennik praw krajowych i rządowych z roku 1851, cz. 1, nr. 1) wzywa się niniejszym edyktom p. Tadeusza hr. Morstina i p. Sabine hr. Morstiniową, że przeciw nim obojęgu p. Władyśław Rozwadowski o sumie wekslowej 4050 zł. w. a. pochodzącej z wekslu dto. Kraków, 3 grudnia 1863 na 4050 zł. pod dniem 23 grudnia 1863 l. 24590 wniosł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu przeciw hr. Tadeuszowi Morstiniowi i hr. Sabine Morstini nakaz zapłaty tej sumy wekslowej 4050 zł. w. a. z przyn. pod dniem 28 grudnia 1863 l. 24590 wydanym zostało.

Gdy miejsce pobytu pozwanych Tadeusza hr. Morstina i Sabiny hr. Morstini nie jest wiadomo, przeto e. k. Sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych, jak również na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego p. adwokata Dra. Althą kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sadowego w Galicji obowiązującego przeprowadzony będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktom pozwanym, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obronę sobie wybrali i o tem e. k. Sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możliwych do obrony środków prawnych użyły, w razie bowiem przeciwnym wynikle z zaniedbania skutki sama sobie przypiszeby musiały.

Kraków, 28 grudnia 1863.

Z e. k. Dyrekcji funduszu indemnizacyjnego dla Galicji zachodniej.

Kraków, 23 stycznia 1866.

L. 23686. Edikt. (83. 3)

C. k. Sąd krajowy niniejszym wiadomo czyni, iż na żądanie ks. Sylwestra Grzybowskiego kanonika katedralnego Krakowskiego, wprowadzone zostało postępowanie amortyzacyjne względem 16 kuponów od obligacji indemnizacyjnej Galicji zachodniej nr. 2263 na 500 zł. w. a. z których pierwszy dnia 1 maja 1866, za ostatni dnia 1 listopada 1875 płatny, a które ks. Sylwestrowi Grzybowskemu skraść miały w dniu 8 grudnia 1865.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy do owych kuponów jakowe prawa sobie rościili, aby w zakresie 3 lat od dnia płatności każdego kuponu swoje prawa temu pewnie wykazały, ileż że w razie przeciwnym, po upływie tego czasu owe kupyony za nieważne uznane zostaną.

Kraków, dnia 30 grudnia 1865.

L. 888. Edikt. (88. 2-3)

C. k. Sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktom p. D. (Wawida) Tynberga, że przeciw niemu pod dniem 15 stycznia 1866 do l. 888 p. A. Eibenschütz o zapłaceniu sumy wekslowej 225 zł. w. a. z przyn. wniosł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu wydanym zostało pod dniem 16 stycznia 1866 l. 888 nakaz zapłaty sumy wekslowej 225 zł. w. a. z procentem po 6% od dnia 1 września 1863, tudzież kosztów w kwocie 9 zł. 21 kr. w. a., a to w przeciągu dni trzech pod rygorem egzekucji wekslowej, w którym to terminie także pozwany zarządy, jeżeliby miał jakieś do sądu wniesć ma.

Gdy miejsce pobytu pozwanego D. Tynberga jest

niewiadome, przeto e. k. Sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego D. Tynberga, jak również na koszt i Hüttenamte am 31. Jänner l. S. eine neuereliche Leitabnebesiezeinstwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego w Galicji obowiązującego przeprowadzony będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktom pozwanemu, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obronę sobie wybrał i o tem e. k. Sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możliwych do obrony środków prawnych uzyskał, w razie bowiem przeciwnym wynikle z niedbania skutki sam sobie przypiszeby musiały.

Z Rady e. k. Sądu krajowego.

Kraków, dnia 16 stycznia 1866

L. 19623. Obwieszczenie. (87. 2-3)

C. k. Sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Kazimierz hr. Jabłonowski na dniu 23 października 1865 l. 16468 na zasadzie oświadczenie Wincentego Krzyszkońskiego prosił o wykreślenie ciezarów n. 77 on. z przyn. ze stanu biernego dóbr Wiśniowy.

Ponieważ pobyt Tauby Schleicher jest niewiadomy, przeszczyp tutejszy Sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwę zapozwanej tutejszego p. adw. Dra. Rosenberga z substytucją p. adw. Dra. Hoborskiego na kuratora, który na powyższe podanie oświadczenie się ma.

Tym edyktom przypomina się Taube Schleicher, aby w przeznaczonym czasie albo się sama osobiście stawiła, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzieliła, lub też innego obronę obrąba i tutejszemu Sądowi oznajmiła, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki uzyskała, inaczej z jej opóźnienia wynikające skutki sama sobie przypiszeby musiały.

Z Rady e. k. Sądu obwodowego.

Tarnów, 21 grudnia 1865.

L. 24399. Edikt. (90. 1-3)

C. k. Sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktom p. Tadeusza hr. Morstina i p. Sabine hr. Morstiniową, że przeciw nim obojęgu p. Władyśław Rozwadowski o sumie wekslowej 4050 zł. w. a. pochodzącej z wekslu dto. Kraków, 3 grudnia 1863 na 4050 zł. pod dniem 23 grudnia 1863 l. 24590 wniosł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu przeciw hr. Tadeuszowi Morstiniowi i hr. Sabine Morstini nakaz zapłaty tej sumy wekslowej 4050 zł. w. a. z przyn. pod dniem 28 grudnia 1863 l. 24590 wydanym zostało.

Z Rada e. k. Sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych, jak również na koszt i niebezpieczeństwę ich tutejszego p. adwokata Dra. Althą kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sadowego w Galicji obowiązującego przeprowadzony będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktom pozwanym, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obronę sobie wybrały i o tem e. k. Sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możliwych do obrony środków prawnych uzyskały, w razie bowiem przeciwnym wynikle z zaniedbania skutki sami sobie przypiszeby musiały.

Kraków, 28 grudnia 1863.

Ad R. 24. Kundmachung. (73. 3)

Zur Sicherstellung des Bedarfes von 4000 Maß doppelt raffiniertes Ripsöl in dem Zeitabschnitte vom 1. Februar

Nowy Targ, dnia 19 grudnia 1865.

L. 4679. Edikt. (91. 1-3)

Przez e. k. Urząd powiatowy jako instancja pertraktacyjna podaje się do wiadomości, że Bartłomiej Cenculak, z pod nr. d. 83 w Starému Brzegu w dniu 5 września 1864 ze zostawieniem kodylarynego ostatecznej woli rozporządzenia, pomarł, mocą którego tegoż swego syna Melchiora Cenculaka i swego wnuka Wojciecha Cenculaka, syna przedumarlego Jana Cenculaka za spadkobiercę wyznaczył. Ponieważ obecny pobyt tego Melchiora i Wojciecha nieznajomy jest, wzywają się mocą tego edyktu ci spadkobiercy, aby przed upływem jednego roku od dnia dzisiejszego w tym Sądzie zgłosiły się i zgłoszenie do objęcia tego spadku złożyły, albowiem w przeciwnym razie to spadkowanie z spadkobiercami zgłoszeniem się i z założeniem nieobecnych ukończone będzie.

Przez e. k. Urząd powiatowy jako instancja pertraktacyjna podaje się do wiadomości, że Bartłomiej Cenculak, z pod nr. d. 83 w Starému Brzegu w dniu 5 września 1864 ze zostawieniem kodylarynego ostatecznej woli rozporządzenia, pomarł, mocą którego tegoż swego syna Melchiora Cenculaka i swego wnuka Wojciecha Cenculaka, syna przedumarlego Jana Cenculaka za spadkobiercę wyznaczył. Ponieważ obecny pobyt tego Melchiora i Wojciecha nieznajomy jest, wzywają się mocą tego edyktu ci spadkobiercy, aby przed upływem jednego roku od dnia dzisiejszego w tym Sądzie zgłosiły się i zgłoszenie do objęcia tego spadku złożyły, albowiem w przeciwnym razie to spadkowanie z spadkobiercami zgłoszeniem się i z założeniem nieobecnych ukończone będzie.

Przez e. k. Urząd powiatowy jako instancja pertraktacyjna podaje się do wiadomości, że Bartłomiej Cenculak, z pod nr. d. 83 w Starému Brzegu w dniu 5 września 1864 ze zostawieniem kodylarynego ostatecznej woli rozporządzenia, pomarł, mocą którego tegoż swego syna Melchiora Cenculaka i swego wnuka Wojciecha Cenculaka, syna przedumarlego Jana Cenculaka za spadkobiercę wyznaczył. Ponieważ obecny pobyt tego Melchiora i Wojciecha nieznajomy jest, wzywają się mocą tego edyktu ci spadkobiercy, aby przed upływem jednego roku od dnia dzisiejszego w tym Sądzie zgłosiły się i zgłoszenie do objęcia tego spadku złożyły, albowiem w przeciwnym razie to spadkowanie z spadkobiercami zgłoszeniem się i z założeniem nieobecnych ukończone będzie.

Przez e. k. Urząd powiatowy jako instancja pertraktacyjna podaje się do wiadomości, że Bartłomiej Cenculak, z pod nr. d. 83 w Starému Brzegu w dniu 5 września 1864 ze zostawieniem kodylarynego ostatecznej woli rozporządzenia, pomarł, mocą którego tegoż swego syna Melchiora Cenculaka i swego wnuka Wojciecha Cenculaka, syna przedumarlego Jana Cenculaka za spadkobiercę wyznaczył. Ponieważ obecny pobyt tego Melchiora i Wojciecha nieznajomy jest, wzywają się mocą tego edyktu ci spadkobiercy, aby przed upływem jednego roku od dnia dzisiejszego w tym Sądzie zgłosiły się i zgłoszenie do objęcia tego spadku złożyły, albowiem w przeciwnym razie to spadkowanie z spadkobiercami zgłoszeniem się i z założeniem nieobecnych ukończone będzie.

Przez e. k. Urząd powiatowy jako instancja pertraktacyjna podaje się do wiadomości, że Bartłomiej Cenculak, z pod nr. d. 83 w Starému Brzegu w dniu 5 września 1864 ze zostawieniem kodylarynego ostatecznej woli rozporządzenia, pomarł, mocą którego tegoż swego syna Melchiora Cenculaka i swego wnuka Wojciecha Cenculaka, syna przedumarlego Jana Cenculaka za spadkobiercę wyznaczył. Ponieważ obecny pobyt tego Melchiora i Wojciecha nieznajomy jest, wzywają się mocą tego edyktu ci spadkobiercy, aby przed upływem jednego roku od dnia dzisiejszego w tym Sądzie zgłosiły się i zgłoszenie do objęcia tego spadku złożyły, albowiem w przeciwnym razie to spadkowanie z spadkobiercami zgłoszeniem się i z założeniem nieobecnych ukończone będzie.

Przez e. k. Urząd powiatowy jako instancja pertraktacyjna podaje się do wiadomości, że Bartłomiej Cenculak, z pod nr. d. 83 w Starému Brzegu w dniu 5 września 1864 ze zostawieniem kodylarynego ostatecznej woli rozporządzenia, pomarł, mocą którego tegoż swego syna Melchiora Cenculaka i swego wnuka Wojciecha Cenculaka, syna przedumarlego Jana Cenculaka za spadkobiercę wyznaczył. Ponieważ obecny pobyt tego Melchiora i Wojciecha nieznajomy jest, wzywają się mocą tego edyktu ci spadkobiercy, aby przed upływem jednego roku od dnia dzisiejszego w tym Sądzie zgłosiły się i zgłoszenie do objęcia tego spadku złożyły, albowiem w przeciwnym razie to spadkowanie z spadkobiercami zgłoszeniem się i z założeniem nieobecnych ukończone będzie.

Przez e. k. Urząd powiatowy jako instancja pertraktacyjna podaje się do wiadomości, że Bartłomiej Cenculak, z pod nr. d. 83 w Starému Brzegu w dniu 5 września 1864 ze zostawieniem kodylarynego ostatecznej woli rozporządzenia, pomarł, mocą którego tegoż swego syna Melchiora Cenculaka i swego wnuka Wojciecha Cenculaka, syna przedumarlego Jana Cenculaka za spadkobiercę wyznaczył. Ponieważ obecny pobyt tego Melchiora i Wojciecha nieznajomy jest, wzywają się mocą tego edyktu ci spadkobiercy, aby przed upływem jednego roku od dnia dzisiejszego w tym Sądzie zgłosiły się i zgłoszenie do objęcia tego spadku złożyły, albowiem w przeciwnym razie to spadkowanie z spadkobiercami zgłoszeniem się i z założeniem nieobecnych ukończone będzie.

Przez e. k. Urząd powiatowy jako instancja pertraktacyjna podaje się do wiadomości, że Bartłomiej Cenculak, z pod nr. d. 83 w Starému Brzegu w dniu 5 września 1864 ze zostawieniem kodylarynego ostatecznej woli rozporządzenia, pomarł, mocą którego tegoż swego syna Melchiora Cenculaka i swego wnuka Wojciecha Cenculaka, syna przedumarlego Jana Cenculaka za spadkobiercę wyznaczył. Ponieważ obecny pobyt tego Melchiora i Wojciecha nieznajomy jest, wzywają się mocą tego edyktu ci spadkobiercy, aby przed upływem jednego roku od dnia dzisiejszego w tym Sądzie zgłosiły się i zgłoszenie do objęcia tego spadku złożyły, albowiem w przeciwnym razie to spadkowanie z spadkobiercami zgłoszeniem się i z założeniem nieobecnych ukończone będzie.

Przez e. k. Urząd powiatowy jako instancja pertraktacyjna podaje się do wiadomości, że Bartłomiej Cenculak, z pod nr. d. 83 w Starému Brzegu w dniu 5 września 1864 ze zostawieniem kodylarynego ostatecznej woli rozporządzenia, pomarł, mocą którego tegoż swego syna Melchiora Cenculaka i swego wnuka Wojciecha Cenculaka, syna przedumarlego Jana Cenculaka za spadkobiercę wyznaczył. Ponieważ obecny pobyt tego Melchiora i Wojciecha nieznajomy jest, wzywają się mocą tego edyktu ci spadkobiercy, aby przed upływem jednego roku od dnia dzisiejszego w tym Sądzie zgłosiły się i zgłoszenie do objęcia tego spadku złożyły, albowiem w przeciwnym razie to spadkowanie z spadkobiercami zgłoszeniem się i z założeniem nieobecnych ukończone będzie.

Przez e. k. Urząd powiatowy jako instancja pertraktacyjna podaje się do wiadomości, że Bartłomiej Cenculak, z pod nr. d. 83 w Starému Brzegu w dniu 5 września 1864 ze zostawieniem kodylarynego ostatecznej woli rozporządzenia, pomarł, mocą którego tegoż swego syna Melchiora Cenculaka i swego wnuka Wojciecha Cenculaka, syna przedumarlego Jana Cenculaka za spadkobiercę wyznaczył. Ponieważ obecny pobyt tego Melchiora i Wojciecha nieznajomy jest, wzywają się mocą tego edyktu ci spadkobiercy, aby przed upływem jednego roku od dnia dzisiejszego w tym Sądzie zgłosiły się i zgłoszenie do objęcia tego spadku złożyły, albowiem w przeciwnym razie to spadkowanie z spadkobiercami zgłoszeniem się i z założeniem nieobecnych ukończone będzie.

Przez e. k. Urząd powiatowy jako instancja pertraktacyjna podaje się do wiadomości, że Bartłomiej Cenculak, z pod nr. d. 83 w Starému Brzegu w dni